

UUTISSII TURUST!

Teksti ja kuvat: Katri Adolfsson

Bordereille järjestettiin trimmauspäivä 2.4.2022 Vanton koirahallilla Raisiossa. Osallistujia oli kaikkiaan 17, joista 10 tuli paikalle koiran kanssa ja 7 seuraamaan sivusta. Kouluttajina paikalla olivat **Sari Pöyhönen, Eine Tahko ja Päivi Valtonen.**

Mukavan päivän aikana saatiin paljon hyvää oppia ja kädestä pitäen koulutusta! Itse olin keskittynyt tarjoilupuoleen, mutta tyytyväisten osallistujien kommentteja ja asioita mitä jäi mieleen:

"Monia hyviä neuvoja ihan aloittelijoista jo kokeneempiin trimmaajiin. Itse täysin kokemattomana aloittelijana pidin hyödyllisenä, että lähdettiin liikkeelle perusteista."

"Ensin käytiin läpi trimmaukseen tarvittavat välineet: Ostoslistalle lyhyet terävät sakset, joita käytetään pystyasennossa tassujen karvojen siistimiseen. Kampa ja pohjavillan poistoon tarkoitettu karsta tms. ovat myös tärkeät välineet trimmipussiin."

"Koko koira käytiin läpi kirsusta hännänpäähän. Nyppimistekniikka, parran, pään, vartalon, jalkojen ja hännän trimmaus."

"Kokeneemmat saivat vinkkejä, miten trimmauksella saadaan korostettua koiran parhaita puolia, selkälinjaa, vatsalinjaa ja pään muotoa."

"Kursilla hienoa oli se, että paikalla oli kolme kouluttajaa. Jokaiselta sai jotain erilaista näkökulmaa trimmaukseen, vaikka lopputulos olikin sama."

"Esiteltiin erilaisia työvälineitä, erilaisia näkökulmia itse työhön – pointtina se, että ei ole vain yhtä oikeaa tapaa tehdä trimmausta. Kokeilemalla oppii oman tapansa tehdä, kunhan perusasiat ovat hallussa!"

Päivän aikana kaivettiin monesta pörrökasasta esiin sulava selkälinja ja kaunis saukon pää. Päivä päättyi bordertapahtumien tyyliin herkullisiin tarjoiluihin. Mukava päivä mukavassa seurassa ja paljon uutta oppia.

Terveisin,
Katri

KOIKKA PURJEVENEESSÄ

Teksti ja kuvat: Tytti Kuusi

Purjehduskirjallisuutta lukiessani olen löytänyt hyvin vähän ja ylimalkaisia mainintoja koirista tai yleensä lemmikkieläimistä veneessä. Eräässä vanhassa purjehduskirjassa mainittiin lemmikkieläimet lähinnä tyyliin "kovin hankalia ja epäkäytännöllisiä, ja siksi parempi jättää kotiin". Koirakirjallisuutta selatessa löytyy erittäin paljon ohjeita siitä, kuinka totutat koirasi autokyytiin. Veneitä ei pahemmin mainita, paria lehtiartikkeliä lukuun ottamatta.

Tämä tuntui minusta omituiselta, varsinkin kun kokemukseni mukaan erittäin monessa veneessä matkustaa mukana karvainen nelijalkainen kaveri. Vielä oudommalta se tuntui, kun kyselin purjehtijoiden kokemuksia koirista veneessä. Lähes poikkeuksetta kaikki olivat sitä mieltä, että koira viihtyy veneessä mitä parhaiten ja ehdottomasti suurin osa tassutteli-joista nautti venelomasta täysin siemauksin.

Koira mukaan matkalle

Koiran kanssa voi mainiosti matkustaa vaikka ulkomaille. Tällöin matkustaminen vaatii aina hieman enemmän alkuvalmisteluja kuin matka ilman koiraa. Usein kannattaa pohtia matkustamista etukäteen myös koiran kannalta. Vaikka matka meistä

saattaisikin olla mukava, ja odottaisimme arjesta irrottautumista iloisina, ei koira välttämättä tee niin. Se saattaa olla totunnaisia elämäntapoja rakastava, ja viihtyä parhaiten tutuissa olosuhteissa. Muualle jouduessaan koira saattaa olla hyvinkin levoton ja kansamatkustajilleen jopa kiusaksi.

Etukäteen kannattaa ottaa selville olosuhteet matkakohteessa. Rokotuksista, mahdollisista verimyköistä on huolehdittava. Hotellihuonetta ym. varattaessa on varmistettava, että myös karvainen kansamatkustaja on varmasti tervetullut. Ahtaisiin olosuhteisiin matkustettaessa on syytä miettiä koiran matkustusviihtyvyyttä. Myös koiran koko ratkaisee. Joihinkin paikkoihin on pienten koirien vieminen sallittua, kun taas suuremmat kaverit jäävät armotta ulkopuolelle.

Yleensä koira nauttii siitä, että saa viettää aikaa perheen, oman laumansa kanssa. Usein juuri lomalla meillä on kerrankin aikaa olla ja nauttia, liikkuu ja touhuilla. Kurjalta tuntuisikin jättää uskollinen karvakuono kotiin.

Koiran lauma

Koira haluaa olla laumansa tai perheensä ympäröimänä niin paljon kuin suinkin mahdollista. Koira ei haluaisi olla yksin, vaikka toki voimme sen siihen opettaa. Koiraa ei myöskään saisi jättää yksin liian pitkäksi aikaa.

Usein vene on paikka, jossa koko perhe on yhdessä. Lauma on turvallisen tiiviisti koiran näköpiirissä ja ulottuvilla, ja tilanne siksi helposti hallittavissa. Lisäksi ihana erilaisten näkyjen ja jännittävien hajujen maailma lipuu koiran edessä. Varmasti nämä ovat tärkeitä syitä siihen, miksi koirat tuntuvat usein viihtyvän veneessä ja nauttivan purjehduksesta perheen kanssa.

Vesillä ja saaristossa on myös paljon mukavaa puuhaa, johon koira voi osallistua. Saunominen, uiminen, ihan vaan oleskelu rannalla ja vaikka aaltojen metsästäminen. Ja isäntäväkikin puuhaa kaikkea mielenkiintoista. Karvakuono pääsee osalliseksi vaikka jännittäville kalastusreissulle.

Miten totuttaa koira veneeseen

Maakrapukoiralle vene voi olla hyvinkin pelottava ja epämiellyttävän oloinen paikka. Jos aiot purjehtia koirasi kanssa jatkossa, pyri totuttamaan koira veneeseen mahdollisimman nuorena. Pienenkin pennun kanssa on hyvä käydä veneessä vaikka lyhyillä tutustumisretkillä. Anna koiran tutustua veneeseen itse,

pikkuhiljaa. Veneessä on paljon jännittäviä paikkoja ja kolosia, kaikkeen ei tarvitse tutustua kerralla. Anna pennun rauhoittua veneessä ennen kuin lähdette takaisin kotiin. Koiralle tulisi veneessä olla riittävästi tilaa. Koiraa ei tietenkään saa sulloa matkatavaroiden joukkoon, kuten ei autossakaan.

Veneessä liikkuminen on myös erikseen opeteltava asia. Kansi saattaa olla pelottavan liukas tai epäilyttävän vino. Liikkumista keulasta perään ja takaisin harjoitellaan veneen ollessa paikoillaan. Anna koiran selvittää itse. Se voi kestää jonkin aikaa, kunnes koira uskaltaa kulkea kannella tai ratkaisee, mikä reitti sen mielestä on helpoin. Koiran reitti ei välttämättä ole sama kuin ihmisen.

Harjoittelutilanteissa on hyvä pitää pelastusliivit koiran päällä. Toisaalta siksi, että koira saattaa pudota ja on silloin huomattavasti helpompi nostaa veneeseen takaisin. Toisaalta myös siksi, että koira oppii valitsemaan reittinsä niin, että mahtuu kulkemaan samaa reittiä myös liivit päällä! Useimmissa liiveissä on koiran selän tai kylkien puolella hihnoja tai lukkoja, jotka saattaavat jäädä kaiteeseen tai vantteihin kiinni. Koira kuitenkin oppii tämänkin nopeasti.

Pidä purjehdusreissuilla koirasi kynnet mahdollisimman lyhyinä, jotta tämä astuu "päkijöillä", eli polkuanturat osuvat mahdollisimman leveältä veneen kanteen. Näin tassujen pito on parempi liukkaalla, kovalla kannella. Kokeilemalla saat selville, helpottaako koirasi tassujen pitoa se, että anturoiden välissä kasvavia karvoja lyhennetään, vai auttavatko ne osaltaan "jarrutuksessa".

Jätä harjoittelua ja totuttelua varten tarpeeksi aikaa. Rauhoittele koiraa ja palkitse se rauhallisesti kehuilla, kun se itse uskaltaa kulkea pyytämäsi suuntaan veneessä. Voit käyttää hermostuneen koiran palkitsemisessa myös makupaloja, sillä niitä syövä koira hieman rauhoittuu.

Kun koira on tottunut liikkumaan veneessä sen ollessa paikallaan, lähdetään liikkeelle. Koira totutetaan pikkuhiljaa uusiin asioihin; moottorin ääneen, purjeiden nostamiseen, veneen kallisteluun ym. Sanomattakin lie selvää se, että alkuun purjehditaan hiljaisemmissa tuulissa ja rauhallisemmilla keleillä. Vasta purjehduksen perusasioihin tottunut koira on valmis kovempiin keleihin.

Alusta alkaen on hyvä opettaa koira siihen, että se rauhoittuu veneessä, myös purjehduksen aikana. Koiran oma peti tai turvallinen kolo istuinlaatikossa ovat hyviä paikkoja rauhoittumiseen. Kun alusta lähtien koira tottuu rauhoittumaan veneessä, on matkanteko kaikin puolin helpompaa ja turvallisempaa.

Yllättävä nopeasti koira tottuu purjehtimiseen. Monet koiranomistajat käyttävätkin jotain merkkisanaa, esim. "venda" merkitsemään kääntymistä, jolloin koira tietää varautua siihen, että vene kääntyy ja kallistuu sekä siten osaa vaihtaa paikkaa tarvittaessa.

Matkapahoinvointiin varustautuminen

Jotkut koirat saattavat kärsiä matkapahoinvoinnista. Monien veneilijöiden käsitys tuntuu kuitenkin olevan, että pahoinvointia ilmenee lähinnä alun totutteluvaiheessa, aivan kuten suurella osalla ihmisistäkin. Matkapahoinvoinnin syyt voivat olla psyykkisiä, ja harjoittelu saattaa siten auttaa.

Koiraa ei kannata ruokkia juuri ennen liikkeelle lähtöä. Tee aluksi vain lyhyitä matkoja kevyissä tuulissa. Vie koira matkan päätteeksi johonkin mukavaan paikkaan esim. saarella, jossa koira voi rauhassa jaloitella. Matkaa pidennetään vähitellen. Harjoittelun aikana saattaa auttaa se, että koira näkee horisonttiin ja pääsee oleilemaan raikkaassa ilmassa.

Matkapahoinvointiin on olemassa lääkkeitä, joita voi kokeilla myös merisairauteen.

Myös erilaisia homeopaattisia valmisteita löytyy matkapahoinvointiin ja myös esimerkiksi akupainantaa voi kokeilla.

Jos totuttamisesta ja lääkkeitä huolimatta koira edelleen voi pahoin tai on hyvin hermostunut veneessä, on varmasti parempi jättää se purjehduksen ajaksi tuttujen hoiviin tai koirahoitolaan. Siellä koira nauttii olostaan vakaalla maankamaralla isäntäväen purjehdessa ja loman jälkeen varmasti kaikki ovat rentoutuneempia kuin huonosti sujuneen purjehdusreissun päätteeksi.

Pysähdykset ja koiran kävelyttäminen

Koiralle purjehdus saattaa olla yllättävän raskasta. Tasapainoilu ja jännittäminen rasittaa koiraa. Päivämatkan pituutta suunnitellessasi ota huomioon myös koiran tarpeet. Koiran tulee päästä tarpeilleen tottumustensa mukaisesti. Jos koira kovasti jännittää, tulisi sen päästä jaloittelemaan vähän useamminkin. Ota huomioon myös mahdolliset sään vaihtelut, esimerkiksi tuulen tyyntyminen arvioidessasi matka-aikoja.

Suurin osa normaaleilla lomapurjehduksilla mukana olevista koirista ei ole tottunut tekemään tarpeitaan veneeseen, vaan kuivalle maan kamaralle. Joskus satama on kuitenkin vaikeasti saavutettavissa, tai kaikki paikat varattuja, niin ettei rantautuminen järkevällä tavalla onnistu. Tällöin vaihtoehtona voi olla yöpyminen ankkurissa tai poijussa. Koiran tulisi kuitenkin päästä rantaan tarpeilleen. Tällaisia tilanteita varten on hyvä harjoitella koiran nostamista ja laskemista jollaan, kumiveneeseen tai muuhun apuveneeseen silloin, kun koiralla ei ole hurjan kova hätä. Harjoitus tekee tässäkin mestarin.

Huolehdi siitä, että koirasi saa tarpeeksi liikuntaa myös purjehdusloman aikana. Pitkät kävelyretket maastossa ja uiminen ovat tervetullutta vaihtelua myös kokeneelle purjehtijakoiralle.

Valveutuneelle koiranomistajalle koirien jätösten kerääminen on varmasti itsestään selvä asia kaupunkiympäristössä. Samaa tapaa on hyvä noudattaa myös satamissa. Jälkien siivoaminen on aina isännän asia. Joissain satamissa on mukavasti järjestetty laiturin läheisyyteen alueita, joissa koirien pissattaminen on sallittua. Löytyypä joissain paikoin jopa laivakoirien juottopisteitäkin!

Koiran jättäminen yksin veneeseen

Aina joskus tulee tietysti myös sellaisia tilanteita, joissa koira on hyvä, kenties pakkokin jättää yksin veneeseen. Totuttaminen yksinolon tapahtuu pikkuhiljaa, aivan vastaavasti kuin kotonakin. Aralle koiralle outo vene kummallisine äänineen voi olla kurja ja pelottavakin

paikka, varsinkin jos sisältä ei näe ulos eikä pääse näin tarkkailemaan ympäristön tapahtumia. Jos vene sen sijaan on tuttu ja mukavaksi koettu paikka, yksin jääminen tuskin on suurikaan ongelma.

Jos koiralla on kotona tapanaan purkaa eroahdistusta kantamalla tavaroita tai repimällä ja syömällä niitä, se todennäköisesti tekee saman veneessäkin. Huolehdi siitä, että vene on turvallinen ympäristö koiralle. Koira ei saa päästä hytistä veneen kannelle, jossa sillä on mahdollisuus liukastua ja tipahtaa veteen tai loukata itsensä vaikkapa yrittäessään harppautta isäntäväen perään laiturille. Huolehdi riittävästä ilmanvaihdosta veneessä. Tarkista lisäksi lähtiessäsi, että kaikki myrkylliset tai muutoin vaaralliset aineet ja tavarat ovat piilossa, pois koiran ulottuvilta. On hyvä muistaa myös naapuriveneitä. Miehistön nauttiessa ansaittua ravintolaillallista saattaa veneeseen jätetty karvaturri kiristää naapureiden hermoja ulinallaan ja haukkumisellaan.

Koiralle on hyvä osoittaa veneestä jokin sellainen paikka, johon koira pääsee helposti, ja jossa se voi olla rauhassa, oli vene sitten maissa tai merillä. Pedin voi asettaa veneen sisälle ja opettaa koiran pysymään siinä pyydettäessä. Vaikka kauniilla ilmalla karvaturri saakin olla rapsuteltavana merituulia haistelemassa, on tärkeää, että kovemmassa kelissä, rantauduttaessa tai laiturista lähdetessä sekä mahdollisessa hätätilanteessa koira asettuu omalle paikalleen eikä aiheuta lisää hankaluuksia.

Kovemmassa merenkäynnissä hyvä vaihtoehto (toki koiran koosta riippuen) voi olla suljettava häkki, joka on esim. pultattu tai muuten vakaasti kiinnitetty veneen sisätiloihin. Näin miehistö voi hyvillä mielin luottaa siihen, että koira pysyy paikoillaan, eikä vaikkapa kovassa aallokossa satuta itseään. Usein koirakin tuntee olonsa turvalliseksi ja mukavaksi paikassa, jossa ei joudu pinnistelemaan pystyäkseen pystyssä tai paikoillaan.

Vapaana veneessä kuljeksiva koira kyllä yleensä löytää itselleen mukavan nurkkauksen, johon käpertyy. Kovin usein tämä paikka vain on enemmän tai vähemmän turvaton. Mukava näköalapaikka veneen korkeimmassa kohdassa houkuttelee veneen vahtia, mutta tynnelläkin säällä laivan peräaalto saattaa yllättäen keikauttaa venettä niin, että karvaturri kellahtaa veteen. Purjepussi tai kokoon taitettu purje usein kutsuu koiraa pehmeydellään. Purjeita nostettaessa ja laskettaessa onkin varmistettava, ettei karvakuono saa ikävää äkkiherätystä. Myös kannella tai istuinlaatikossa lojuvat köydet houkuttelevat. Niiden päällä on pehmeämpi maata kuin paljaalla pinnalla, ja ne

toimivat mukavasti liukuesteinä. Veneen kääntyessä skuuttiköysien tulisi kuitenkin juosta vapaana. Ennen manöövereitä onkin syytä tarkistaa karvaisen kanssamatkustajan paikka – tassut kun usein ovat vaarassa köysien lähettävillä. Näistä syistä johtuen koiralle olisi syytä opettaa joitain turvallisempia paikkoja, jossa se luvallisesti saa matkustaa.

Koiran reviiri - myös veneessä

Hyvin monet koirat puolustavat omaa elinpiiriään. Vahtikoirissa tätä ominaisuutta on käytetty hyväksi, mutta veneessä taipumus ei ole pelkästään ongelmaton. Koira saattaa tuntea reviiriään uhattavan, kun vieheen saapuu toinen vene, tai kun naapuriveneen kippari kulkee oman veneensä kannella. Tällaisen koiran kanssa ihan tiivis venerivi ei kenties ole kaikkein paras rantautumispaikka. Toki koirakin tottuu hiljalleen tiiviiseen merielämään.

Ruokailu ja juominen

Koiranruoista parhaiten vesillä säilyvät kuivamuona ja purkkiruoka. Vesillä ollessa ilmassa (ja yleensä kaikissa kaapeissa ja laatikoissa) on paljon kosteutta, joka

tunkeutuu myös koiranruokaan ja hankaloittaa niiden säilymistä. Niinpä papanat on hyvä pakata kannelliisiin astioihin kostumisen välttämiseksi. Purkkiruokien ongelmana pitkällä matkoilla ovat jätteeksi jäävät purkit, helppoutena taas se, että ne pitävät kosteuden sisällään jo sellaisenaan, eikä matkan päällä tarvitse vettä imeyttää tai muutoin lisätä ruokaan.

Jos koira on tottunut veteen liotettuun muonaan, kannattaa myös ruokakupiksi valita kannellinen astia. Tavallista ruoan laatua kannattaa tuskin purjehduksen takia ryhtyä vaihtelemaan. Vatsallaan muutoksiin oireileva koira kun saattaa oireilla jo pelkästään matkaan lähdöstä. Eikä vatsavaivainen koira veneessä ole niitä kaikkein helpoimpia...

Raikas vesi ei saisi koiralta loppua missään tilanteessa. Vaikka koirasi oma-aloitteisesti joisikin suolaista vettä suoraan merestä, huolehdi siitä, että kupissa on makeaa vettä. Kallistelevassa veneessä käytännöllinen vesikuppi on kauluksellinen muovikuppi. Kun kupin täyttää merkkiviivaan asti, ja asettaa kauluksen pakoilleen, pysyy vesi loiskumatta kohtuullisessa keinumisessa.

Saatavilla on myös erilaisia kulhoja, joiden pohjassa on joko kumitapit tai koko kulhon pohjan kiertävä kumirengas liukuesteenä. Myös esim. kauluksellisen

kupin pohjaan liimatut muovisen eristenauhan palaset estävät muutoin niin kätevän kupin liukumisen.

Pelastusliivit

Kun meri myrskyää ja hämärä laskeutuu, on karvaiselle kanssamatkustajalle oikeastaan vain yksi henkivakuutus: pelastusliivit. Niiden avulla koira jaksaa uida myrskyisissäkin vesissä, värikkäät liivit erottuvat vedestä, ja jos niissä lisäksi vielä on heijastin, löytää koiran valonheittimen tai taskulampun avulla myös pimeässä. Lähes kaikissa koirien pelastusliiveissä on lisäksi kahva, jonka avulla koiran saa nostettua veneeseen tai laiturille.

Kovin yleisiä pelastusliivit koirilla eivät vielä reilu kymmenen vuotta sitten olleet. EU-säännösten vaikutus näkyy kuitenkin tässäkin; kun ihmisille hankitaan säännösten mukaisia liivejä veneisiin, muistetaan maahantuojien mukaan yhä useammin myös perheen koiraa ja koirien liivit ovatkin yleistyneet hyvin paljon.

Pelastusliivi ei nimestään huolimatta ole oikeastaan pelastusliivi, sillä se ei käännä koira kullutusasentoon, vaan toimii kelluntaliivin tavoin. Liivi siis auttaa koira kullumaan sellaisessa asennossa, että koira pystyy myös itse uimaan.

Pelastusliivien valmistajia on nykyisin useita. Perusmalleiltaan liivit ovat hyvin samantyyppisiä, oikeastaan kelluntakauluria lukuunottamatta. Liivit jaetaan eri painoluokkiin, aivan kuten ihmisilläkin.

Liivejä valitessa kannattaa niitä sovittaa – koiran muoto vaikuttaa paljon siihen mitkä liivit ovat sen päällä mukavat. Ja mitä helppokäyttöisemmät liivit ovat, sitä varmemmin niitä tulee koiralla käyttäneeksi, riisuneeksi ja pukeneeksi. Helppokäyttöiset liivit ovat koiran päällä todennäköisimmin myös rantaan mentäessä, jossa niistä on paljon hyötyä koiran avustamisessa. Kun valitset liivejä koirallesi, käytä siis hieman aikaa niiden vertailuun.

Tarkista, että liiveissä on nostokahva, ja että kahva ei ole erillinen, vaan tukevasti kiinni lenkeissä, jotka kulkevat koiran mahan alta. Tarkista, että liivin lukot toimivat ja ovat helppokäyttöiset, eivätkä liian ulkonevat, ja että nauhat liukuvat tarpeeksi hyvin päälle puettaessa. Kiinnitä huomiota myös siihen, että nk. tarrakiinnitys on ainoastaan sellaisessa paikassa, jonka ei välttämättä tarvitse olla kiinni, vaan liivit pysyvät koiran päällä joka tapauksessa. Tarrakiinnitys nimittäin "löystyy" ajan myötä ja koira helposti saa sen auki kulkiessaan veneen vanttien ja kaiteiden välistä. Hyvä on myös, jos liiveissä on heijastin tai saat sellaisen helposti niihin kiinnitettyä. Jos käytät koiralle turvaköyhtä, huolehdi että liiveissä on metallilenkki tmv. johon köyden saa kiinni. Lenkki on mukava lisä myös lyhyellä kävelyllä – liivit voivat olla koiran päällä ja talutushihnan saa niihin suoraan kiinni.

Kelluttavan ominaisuutensa lisäksi pelastusliivi myös lämmittää koira kylmällä syysilmalla, ja suojaa viimalta. Koiran liivit ovat suhteellisen kevyet, joten lämpimälläkään ne eivät yleensä koira häiritse. Totuta koira siihen, että sillä on liivit päällä aina veneen liikkeessä.

Muu turvallisuusvarustus

Jos koira liikkuu paljon veneessä purjehduksen aikana, on hyvä varata tälle oma turvaköysi, joka kiinnitetään pelastusliiveihin tai erillisiin turvaalijaisiin. Köyden toinen pää tulee kiinni elämänlankaan eli lifeline:en, tai johonkin kiinteään veneessä, esimerkiksi tarpeeksi vahvaan kansihelaan. Mahdollisuuksien mukaan veneeseen voidaan koiran turvaköyhtä varten rakentaa myös oma vaijeri koiran lifelineksi.

Pienen koiran turvaksi voi veneen laitoihin, keulasta perään asti, kiinnittää turvaverkon – samanlaisen, jota monet lapsiperheet käyttävät lastensa turvana.

Lelut ja muut tarvikkeet

Muista pakata koirallesi lomalle mukaan kaikki tarpeellinen: myös oma pyyhe, lelut, puruluita ja kenties muuta puuhasteltavaa. Lelujen joukossa on mukava olla kelluvia leluja, joita voi käyttää uimaleluina. Muista myös varakaulapanta ja -hihna.

Pyyhkeitä pitkällä matkalla saattaa tarvita useampiakin, kuivaamisen lisäksi viilentämiseen ja muuhun koiran suojaamiseen.

Kylmillä ilmoilla veneiltäessä tietysti myös pelastusliivit lämmittävät koira. Lisäksi kannattaa varmasti miettiä koiralle jotain tuulenpitävää suoja-asua tai loimea, sekä tarvittaessa myös sadeasua. Varsinkin ohuen karvapeitteen omistavat ja niukkarasvaiset koirat, sekä vanhat koirat on syytä erityisesti suojata. Takin mallilla ei sinänsä ole merkitystä, mutta sen kiinnityksen tulisi olla tukeva, eikä siinä saisi olla yli määräisiä, veneessä takertuvia nauhoja tai hakasia.

Luonnon ja ympäristön huomioiminen

Muiden purjehtijoiden lisäksi tulee koiran kanssa matkustavan ottaa huomioon myös ympäröivä luonto.

Monissa vilkkaissa satamissa on viisasta pitää koira kytkettynä kaikkien vierailijoiden viihtyvyyden vuoksi. Maaliskuun 1. päivästä elokuun 19. päivään on lisäksi ulkona oleva koira pidettävä kytkettynä tai siten, että se on välittömästi kytkettävissä. Tämä ei kuitenkaan koske 5 kuukautta nuorempaa koira.

Lintujen pesimäaikana on syytä pitää erityistä huolta koiran kulkemisesta. Mikäli lähistöllä on pesiviä lintuja, kytke koira talutushihnaan. Liikkuessaan vapaana koira voi hetkessä tuhota monta linnunpesää. Toisaalta yli-innokkaasti poikasiaan vartioivat linnut, mm. joutsenet, voivat olla suorastaan vaarallisia koirille. Ilman maanomistajan tai metsästysoikeuden haltijan lupaa koira ei saa pitää irti toisen alueella.

Koira vedessä

Lähes kaikki koirat osaavat uida, ja useimmat suorastaan rakastavat vettä. Jos oma koirasi pelkää vettä, älä pakota sitä uimaan. Koeta houkuttaa se leikkimään kanssasi veden rajaan. Lopulta koira kenties uskaltuu kanssasi syvemmälle.

Koiran voi opettaa uimaan kahlaamalla vedessä niin, että omat jalat ulottuvat pohjaan, mutta koiran tassut harovat jo tyhjää. Koira otetaan kiinni vatsan alta ja kannatellaan vedessä. Pian koira huomaa, miten takapään saa pysymään ylhäällä. Saman voi tehdä

myös esimerkiksi köyden avulla auttaen laiturilta.

Uinti on erinomaisen monipuolista liikuntaa. Erityisen hyvin uinti sopii mm. kasvavalle koiralle. Jatkuvasti märkänä hautova turkki kuitenkin usein aiheuttaa iho-ongelmia. Ole varovainen uittaessasi vanhempaa tai hyvin nuorta koira. Ihottumasta tai korvatulehduksesta kärsivää ei saisi mielellään uittaa ollenkaan.

Koira voi houkuttaa uimaan heittelemällä keppejä, rantapalloja tai muuta mukavaa, tai viemällä areman koiran uimaan jo veteen tottuneen koiran kanssa yhdessä. Usein koira nauttii valtavasti myös siitä, että saa uida ihmisen kanssa yhdessä. Alun alkaen koira on hyvä opettaa siihen, ettei se ui päälle, vaan pysyy sivussa vaikkapa "sivulle" -käskyn avulla.

Koiralle voi keksiä erilaisia uintileikkejä, heitellä frisbeetä, piiloutua uimapatjan taakse tai uida kilpaa. Ja innokkaimmat uimarit voivat ryhtyä vesipelatajiksi.

Uinnan jälkeen epäpuhtaudet tulee huuhdella pois koiran turkista. Suihkuttaminen makealla vedellä suolaisessa vedessä uinnan jälkeen ei sekään olisi pahitteeksi. Lisäksi turkki olisi hyvä kuivata, samoin korvat. Juoksuaikaiselle nartulle uinti sen sijaan ei sovi, vaan saattaa aiheuttaa tulehduksia.

Koiran ensiapu venereissulla

Ennen matkaan lähtöä lomailijan on hyvä selvittää, mistä kyseisen alueen eläinlääkärin tavoittaa ja mikä on kunnan päivystyskäytäntö. Puhelinnumero kannattaa tallentaa muistiin hätätapauksen varalle.

Yleensä purjehdusmatkalla ollaan kuitenkin käytännössä oman avun varassa. Päivystävä eläinlääkäri saattaa olla hyvinkin kaukana, matkat rannikolle pitkiä ja matkanteko hidasta. Siksi veneilijän on erityisen tärkeää hallita auttava ensiaputaito, ihmisten lisäksi myös mukana matkustaville eläimille. Ensiapulaukku on syytä pakata erityisen huolellisesti tämäntyyppistä

matkaa varten, varautuen jo etukäteen erilaisiin loma-ajalle tyypillisiin haavereihin.

Koira veden varassa

Jos koira pääsee putoamaan veneestä tai laiturilta, saattaa tilanne kehittyä vaaralliseksi, jos koirasi ei osaa uida tai se joutuu uimaan pidemmän aikaa. Heikentyessään koira nielee vettä. Kovassa kelissä pudonnut koira saattaa helposti haukata vettä, vaikka hyvä uimari olisikin. Kaikkein alttiimpia hukkumiselle ovat vanhat ja nuoret koirat sekä vilkkaat pennut. Vaarassa ovat myös pienet koirat.

Hukkumisessa nestettä pääsee keuhkoihin, mikä johtaa keuhkorakkuloiden vaurioon ja hapenpuutteen. Meriveden vetäminen keuhkoihin aiheuttaa voimakkaamman hapenpuutteen kuin makea vesi.

Pyri pelastamaan veden varassa oleva koira kuivalle maalle tai veneeseen. Ole kuitenkin varovainen, jotta paniikissa oleva koira ei saa sinuakin hätään. Hätäntynyt koira saattaa raapia pelastajaansa pahastikin. Nosta siksi koira mahdollisuuksien mukaan niskasta, ei mahan alta.

Koira on hyvä opettaa siihen, että sitä nostetaan vedestä. Jos asiaa on aiemmin harjoiteltu, sujuu koiran nostaminen myös hätätilanteessa paljon helpommin. Valitse harjoittelupaikaksi matala laituri, josta pääset helposti lähes koiran tasolle.

Mies (tai koira) yli laidan

Koiran ja muun miehistön turvallisuuden takia on mies yli laidan -tilannetta hyvä harjoitella etukäteen. Pudonneen esineen, eläimen tai ihmisen nostaminen takaisin veneeseen voi olla yllättävänkin hankalaa. Mies yli laidan -tilannetta voi harjoitella esimerkiksi heittämällä veteen puolillaan vettä olevan mehukanisterin, jossa on narulenkki, tai fendarin (lepuuttajan). Harjoittele eri menetelmillä niin suotuisissa kuin hankalissakin keleissä. Harjoittele tilannetta tuulen eri suunnilla, luoviessa, sivutuulella ja myötätuulella sekä eri miehistöillä.

Kun koiran kanssa on purjehdusta, veneessä oloa ja monia siihen liittyviä tilanteita harjoiteltu etukäteen, ja vene varustettu koira huomioiden turvallisesti voi mukava matka alkaa. Voimme nauttia täysin siemauksin yhteisestä ajasta veden päällä.

RotuRace 2022

- Borderit vieheen perässä

Teksti ja kuvat: Janni Mönkö & Lari Pöyhölä, paitsi otsikkokuva: Iida Peltonen @iidaannica

"RotuRace on leikkimielinen kaikille koiraroduille suunnattu vauhdikas juoksutapahtuma. Nimensä mukaisesti RotuRace - joukkueen muodostaa neljä saman rotuista ja -kokoista koira, jotka kilpailevat kokonsa mukaisissa luokissa." Juostava matka on 80 metriä ja se taitetaan vieheen perässä juosten. Tämä tapahtuma järjestettiin jälleen vuonna 2022 toukokuussa Hyvinkään vinttikoiraradalla ja mukana kisaili kaksi borderjoukkuetta.

Borderterrierit usein rakastavat juosta pallon perässä tai viimeistään pihalla möllöttävä rusakko herättää saalistusvimman. Näin on myös vinttikoirien kanssa ja juuri viehejuoksulla testataan koirien metsästys- ja juoksuominaisuuksia.

Viehejuoksu on pitkälti suunnattu vain vinttikoirille, mutta nyt siihen on voinut ottaa osaa kaikenrotuiset koirat juurikin tässä RotuRace-tapahtumassa. Tällainen vieheen perässä juokseminen on borderterrierillekin erittäin kivaa tekemistä ja keino tyydyttää luontaista käyttäytymistä, eli metsästyskäyttäytymistä.

Lindroosin Kirsiä (ja kaimaansa **Kirsi Ö:tä**) käy kiittäminen hauskoista joukkueenimistä ja tietysti börre-porukan kasaamisesta. Suurin osa joukkueiden koirista oli Site Hut's -koiria. Vierailevina tähtinä oli Häpi ja Nuksu.

Itse kutakin saattoi hieman jännittää, miten se oma koira mahtaa innostua vieheestä ja aiheuttaako kansakilpailevat ja virittäytyneet koirat häiriötä innokkaalla haukullaan. Meillä oli Häpiin ja sen juoksemiseen kova luotto. Se kun oli jo kertaalleen päässyt treenaamaan moottoroidulla vieheellä ja näyttänyt kovaakin viettä muovipussista väkerrettyyn "saaliiseen".

